

Det gjøres gjældende i Andragendet, at den saakaldte Frederikshavns—Stagens Landevei er i meget ringe Stand, og at man derfor i Stagen og Omegn i høi Grad føler Savnet af en bedre Forbindelse over Land med Omverdenen. Særlig gjælder dette for Fiskerne, der nu for største Delen maa nøies med de Priser paa deres Fangst, som bestemmes af det svenske Marked, og disse Priser ere ringe i Forhold til dem, der betales i Lyssland. Antallet af Fiskere i Stagen anslaaes til 350, og deres aarlige Fangst til ca. 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Pund Fisk, repræsenterende en Værdi af ca. 227,500 Kr. Medens det tilfulde erkjendes, at en grundsforbedret Landevei vilde være et stort Gode, samler den store Del af Befolkningens Ønsker sig dog især om at faae en Jernbane, hvorved Fiskerne vilde kunne opnaae en betydelig forhøiet Pris paa deres Varer. Hvoormegen Fisk der vilde blive befordret af en saadan Jernbane, tør Komiteen dog ikke sige noget bestemt om, ligesaa lidt som den endnu havde faaet samlet Materialer til en nærmere Bestemmelse af, hvilken Trafik der ippvrigt vilde kunne paaregnes.

Da en lignende Sag er behandlet af Finantsudvalget, gjør Udvalget ingen Indstilling.

20. Fra Kirkeværgerne for Eskildstrup Kirke paa Falster angaaende Forandring i de gjældende Regler om Udlæggelse af Gravsteder paa Landsbykirkegaardene uden Betaling (indbragt den 21de Januar 1880 af Folkethingetsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds, Clausen).

Eskildstrup Kirke og Kirketiende er i sin Tid kjøbt tilligemed Gaardene. I Sognet findes imidlertid en oprindelig til Annepræstegaard udlagt Eiendom, som ikke svarer Kirketiende. Denne Eiendom er siden Jernbanens Anlæg bleven udstykket i en stor Mængde Parceller, saa at der for Tiden findes 44 Familier derpaa, og paa Grund af Beliggenheden omkring Eskildstrup Station, hvor der er stærkt Handelsomkvem, især der idelig nye Udbygninger og ny Bebyggelse, saa det nævnte Antal Familier stadig forøges. For alle disse Beboere og deres Familier antages det, at Kirkeeierne skulle skaffe Begravelsesplads uden Betaling. Det er ikke længe siden, at Kirkegaarden maatte udvides, og det vil snart blive nødvendigt at foretage en ny Udvidelse, hvilket vil medføre en betydelig Udgift for Kirkeeierne, uden at alle disse Beboere svare nogen Tiende til Kirken. Stjøndt Andragerne have den Opfattelse, at alle Lovbestemmelser angaaende denne Sag kun give Fattige og Tiendeydere fri Begravelsesplads, har dog Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i en Skrivelse til Besidderen af Ørestedet vedborg af 15de April 1873 udtalt, at D. L. 2—22—38 samt Reskript af 26de Februar 1745 og Reskript af 28de Marts 1750 tillægge Sognebeboerne paa Landet Ret til fri Begravelse, og Andragerne ønske derfor, at Folkethinget vil tage Initiativet til en Lov, hvorved det paagjældende Forhold ordnes „paa en for Tiendeeierne ikke mindre end for Beboerne retfærdig Maade“.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

21. Fra Husmand og Privatlærer Poul Kristian Petersen i Gullestrup, Herning Sogn, om en Forandring i Lovgivningen om Ungdommens første Altergang (indbragt den 29de Januar 1880 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Lh. Nielsen).

I 1878 indgav 14 Beboere af Herning et Andragende til Folkethinget om Thingets Medvirkning til en saadan Forandring i Lovgivningen, at Konfirmationstvangen og den dertil hørende Forberedelsestvang ophæves som Betingelse for at delagtiggøres i Nadverens Sakrament, samt om, at borgerligt Egtteskab tillades og stilles lige med det kirkelige indenfor Folkekirken. Udvalget indstillede og Thinget vedtog at henvise de i Andragendet reiste Spørgsmaal til Kirke- og Undervisningsministerens Overveielse. Ministeriet fandt imidlertid ikke Anledning til „for Tiden“ at foretage Noget i Sagen, fordi Andragerne isølge deres hele Forhold maatte betragtes som staaende udenfor Folkekirken. De Paagjældende (hvoriblandt P. K. Petersen) indgav da i September forrige Aar et Andragende til Kirke- og Undervisningsministeriet med nærmere begrundet Ønske om, at der enten administrativt eller ved en Lovforandring maatte blive taget saadanne Forholdsregler, at Tidspunktet for den Unge's første Altergang maa komme til at bero paa en gjensidig Overenskomst mellem hans eller hendes Værges og Stedets Sognepræst, dog saaledes, at de høiere kirkelige Autoriteter i Mangel af en saadan Overenskomst afgjør Sagen; at der forud for den første Altergang gaar en offentlig Religionsprøve i Kirken eller Skolen (eller under Sygdomsforhold i Hjemmet), hvormod den præstelige Forberedelse bortfalder, og at den, som første Gang stedes til Herrens Bord, aflægger sit Daabsløfte ved personlig Fremjælgelse